

Lumina S. Petru

Foale săptămânală pentru copii

On. Red. «Asociațiunea»

Loco (str. Șaguna 6)

ANUNȚURI

se primește la administrația din strada Mitropoliei 45

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un sir mărunt 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

PREȚUL ABONAMENTULUI:	
Pentru un an	Lei 55-
Pentru o jumătate de an	30-
Pentru străinătate	100-
Pentru America pe un an	dolari 2-
Un număr 1 Leu.	

REDACTIA și ADMINISTRAȚIA:
Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor: Preotul Iosif Trifa.

Mama.

Mama mea a murit când eram copilaș de 6 ani. Parcă și acum o văd cum în ziua cea din urmă a vieții sale, m'a chemat la pieptul ei de mama și sărutându-mă pentru cea din urmă oară, mi-a dat și mi-a lăsat ca amintire și moștenire o carte veche legată în table de lemn. Mai târziu am aflat că mama îmi lăsase Psaltirea ei și multă vreme n'am înțeles darul și moștenirea mamei. Ba dupăce m'am dus la școală în oraș și m'am făcut domnișor, îmi era și rușine de această carte veche și am aşezat-o de desuptul cărților mele ca să n'o vază nime.

Astăzi însă altcum înțeleg pe mama și darul ei. Scumpa mea mama era frâmantată de grija sufletului meu. Simțea că trebuie să-si închidă aripile ei sufletești de mama și mult se va fi frâmantat până și va fi zis «să-i las Psaltirea micuțului meu ca să-l îndrepte când va fi mare pe căile Domnului». Astăzi înțeleg deplin ce moștenire scumpă mi-a lăsat mama: credința. Psaltirea mamei am scos-o acum de desuptul cărților mele și am pus-o deasupra în fruntea lor, dându-mi seama că toate cărțile și toată învățatura mea n'ajung o ciapă degerată dacă pe lângă ele n'as avea și credința în Dumnezeu.

In ceara cea caldă a inimii mele, mama a apăsat slovele credinții. Acum tu mama dragă și sfântă, dormi în pace! Psaltirea ta m'a îndreptat în căile Domnului și slovele credinții s'au întărit pentru totdeauna în inima mea.

Părinților! Un ogor ce așteaptă sămănătul și sămânța este sufletul copilașilor voștri. Voi sunteți răspunzători înaintea lui Dumnezeu despre fel de sămânță sămânță în ogorul sufletește al copiilor voștri. O ceară caldă este sufletul copiilor voștri. Voi aveți răspunderea sufletească despre fel de slove și ce fel de tipar apăsați în această ceară. Copiii voștri sunt pomiozii cei tineri. Grija voastră face din ei pomi roditori, iar negrija pomi uscați și sălbateci.

In casa ta, tu tată și mama trebuie să fi ceeace este preotul în biserică și dascălul în școală. Fără voi și ajutorul vostru, nici preotul, nici dascălul nu poate face nimic. In căsuța voastră este începutul îndreptării omului și cea dintâi răspundere sufletească pentru această îndreptare pe voi vă apasă.

P. Trifa.

DASCĂLUL PETREA...

Dumnezeu să-l ierte pe bătrânu Petrea, pe dascălul copilăriei mele că tare bun om era. Parcă și acum îl văd cum sta în mijlocul școalei cu chipul lui bland și evlavios. Părea un apostol ce stă gata să învețe pe alții. Dar blândețea dascălului Petrea se schimba dintr'odată în asprime când era vorba să pedepsească purtările slabe ale școlarilor. Pe cel vinovat (de atare furt, minciună, bătaie) îl chema afară la tablă, îi lua capul și urechile în mâna și începea: «apoi ce crezi tu fătul meu, că tatăt-o te-o trimes aici numai ca să învețe carte. Da să ști că trebuie să învețe aici și... și cinste mă... (și cu capu poc de tablă) și omenie mă... (și iar poc) ... și frică de Dumnezeu mă»...

Multă vreme am râs și dupăce am crescut mare de felul acesta de pedeapsă a dascălului Petrea, dar astăzi altcum înțeleg judecata lui. Bătrânu dascăl cu pedeapsa și vorbele lui avea mare dreptate pentrucă nimica n'a-junge carte și învățătură dacă pe lângă ea nu-i și cinste, omenie și frică de Dumnezeu. Poți să pui o oală la foc cu cele mai bune mâncări, că dacă nu pui și sare în ea, de nimica nu-s bune.

Așa-i și orice învățătură ce nu se sară cu sarea temerii de Dzeu, cu cinste și omenie, precum scrie la evanghelie: «că orice mâncare ce nu se sară, se strică».

Dar, durere, astăzi nu se dă totdeauna copiilor această învățătură sărată. Mulți părinți de azi țin să-si facă copii dubă de carte și învățătură, dar n'au grija să le dea învățătura cea sărată cu credința în Dumnezeu și ascultarea de D-zeu. Astă-i apoi pricina că sunt atâția cărturari și la noi cari își folosesc învățătura și cartea nu se luminează pe cei fără carte, ci să-i speculeze, să-i înșale și să le tragă și cămașa din spate (aceștia sunt speculații).

Părinților! Învățătură au și hoții. Intre hoții cei vestiți, s'au aflat oameni cu multă carte. «Cartea luminează calea sănătății, dar și a hoților» a zis un învățat. Voi părinților să dați copiilor voștri învățătura cea bună care să apropie pe copiii voștri de Hristos și învățăturile Lui. Decât să dați copiilor o învățătură care să-i despartă de Hristos și să-i piarză prin Gomora orașelor, mai bine lăsați-i la coarnele plugului!

I. T.

O nouă primejdie națională.

Conducerea bisericii noastre dela Cluj a trimis o scrisoare la Ministrul dela București în care arată cu dovezi cum de o vreme încoace, fel de fel de amăgitorii cu treieră satele noastre și îndeamnă pe oameni să-si lase legea și credința lor și să se facă «pocăiți». Conducerea dela Cluj arată că această apostolie este mincinoasă și aducătoare de mare primejdie pentru neamul nostru. O mulțime de trăntori s'au făcut predicatori pocăiți și speculează neprinciperea oamenilor, trăind din munca lor. Iată câteva dovezi:

«In comuna Partoș s'a pripăsit un sărăncoc cu numele Simion Gavriș de pe la Curtici, care dupăce a «binevestit pe Hristos» într'un an de zile, și-a cumpărat casă cu zeci de mii de Lei. Fostul jandarm, Vasile Cucu, dupăce a fost dat afară din slujbă pentru nereguli și a ajuns peritor de foame, s'a făcut predicator pocăit și cu banii ce i-a căpătat dela credincioși și-a cumpărat casă și avere. Muncitorul Lazar Petruica dela băile din Vulcan, a fost dat afară din lucru, fiind cel mai leneș.

Dar acum de când s'a pocăit, trăește lume dubă din darul credincioșilor»...

Dar mișcarea pocăită din țară înseamnă și o primejdie națională, pentrucă este condusă de străini cari vreau să ne slăbească neamul, stricându-ne legea. Iată o dovedă: In orașul Odorhei, din Săcuime, s'a organizat o mișcare pocăită. Si știi cine sunt conducătorii ei? Sunt Săcui, care nu sunt pocăiți, iar în fruntea lor stă un fost căpitan din armata ungară. Lucrul deci e limpede: străinii lucră cu un plan bine chibzuit ca să slăbească în România noastră dragostea de neam și țară. Mișcarea aceasta e ajutată și plătită din Peșta și Germania și asta e pricina că predicatorii pocăiți nu lucră nimic și totuși au bani berechet. Ungurii și Nemții vorbesc de pacea lui Hristos și învață pe Români să nu prindă arme ca apoi Neamțul să ne poată călca cu cizma și Ungurul să ne împungă cu pintenii.

Românilor! Feriți-vă de această mișcare străină de sufletul nostru și al neamului nostru.

S. B.

Ce mai e nou în ţară?

Dela sfatul ţării.

Sesiunea, adeca rândul de sedințe, din sfatul ţării s'a prelungit până la 1 Mai. În săptămâna aceasta a ajuns la desbatere legea cea de mare însemnatate a Constituției. Guvernul se pare hotărât să treacă cu orice preț această lege prin sfatul ţării, iar după trecerea ei, la 10 Mai, Regele va depune jurământ pe această lege de temelie a ţării. După ce se va vota această lege, va ajunge la desbatere legea cea nouă de alea deputați, alii însă zic că va trebui să vină după noua Constituție, alegeri nouă, de care însă noi zicem să ne ferească bunul Dumnezeu.

Ce fac partidele politice?

In fața punerii la desbatere a novei Constituții, partidele din împotriva se pregătesc de luptă împotriva guvernului. Dar nici de data asta, nu sunt toate partidele din opoziție de o părere. Averescu spre pildă e de părere să voteze Constituția pentru că aceasta e voînța Regelui. Numai *partidul național cu partidul ţărănesc au făcut o înțelegere de luptă împotriva guvernului*. Lupta o vor purta în sfatul ţării și afară de sfatul ţării.

Studenții duc lupta mai departe.

In numărul trecut scriam că lupta studenților s'a isprăvit cu înfrângerea lor, dar acum vine știrea București, Iași și Cluj că studenții au hotărât să ducă lupta mai departe împotriva jidaniilor. Partidul naționalist creștin care spriginește lupta studenților a ținut o adunare la București în care au hotărât că nu își va domoli lupta deoarece jidovismul vrea să aducă ţara în starea Rusiei și este cea mai mare primejdie ce ne amenință.

A murit episcopul Nifon.

Fusește între cei răniți din prilejul mișelescului atentat din casa ţării (Senat) dela București. A fost și el greu rănit și deatunci nu s'a mai putut vindeca deplin fiind în vrăstă înaintată. A fost înmormântat cu cinstea ce i se cuvine unui păstor ce și-a pus și sufletul pentru poporul său și neamul său.

Ce mai e nou în lumea mare?

Francezii în Germania au mai ocupat câteva orașe și sunt hotărâți să nu slăbească pe Nemți până nu și vor scoate datorile de războiu și cheltuiile ce le fac pentru neascultarea Germaniei. Nemții își să mai încurce pe Franța cu ce pot, dar sunt pe cale să se dea bătuți, pentru că din băsiagurile Ruhrului nu mai trece nimic în Germania. Toate dările din Ruhr le strâng Francezii. Se crede că Nemții nu vor putea face o împotrivire mai lungă de 3 săptămâni.

Stările din Răsărit stau așa: Adunarea națională a Turcilor ce se ține la Angora nici acum nu s'a sfârșit, nici nu se știe anumit ce sfat ține așa lung, căci sfatul e secret (tăinuit). Se aude că adunarea nu e mulțumită cu pacea ce o îmbie sfatul dela Lozana. Rușii și Nemții îndeamnă mereu pe Turci să nu primească condițiile pacei. Se crede că Turci vor pune condiții nouă de pace și atunci se va ține un nou sfat de pace.

Generalii englezi și francezi de alcum au discutat și măsurile militare ce se vor lua dacă Turcilor le-ar veni chef de bătaie.

Sprijinitorii gazetei „Lumina Satelor”.

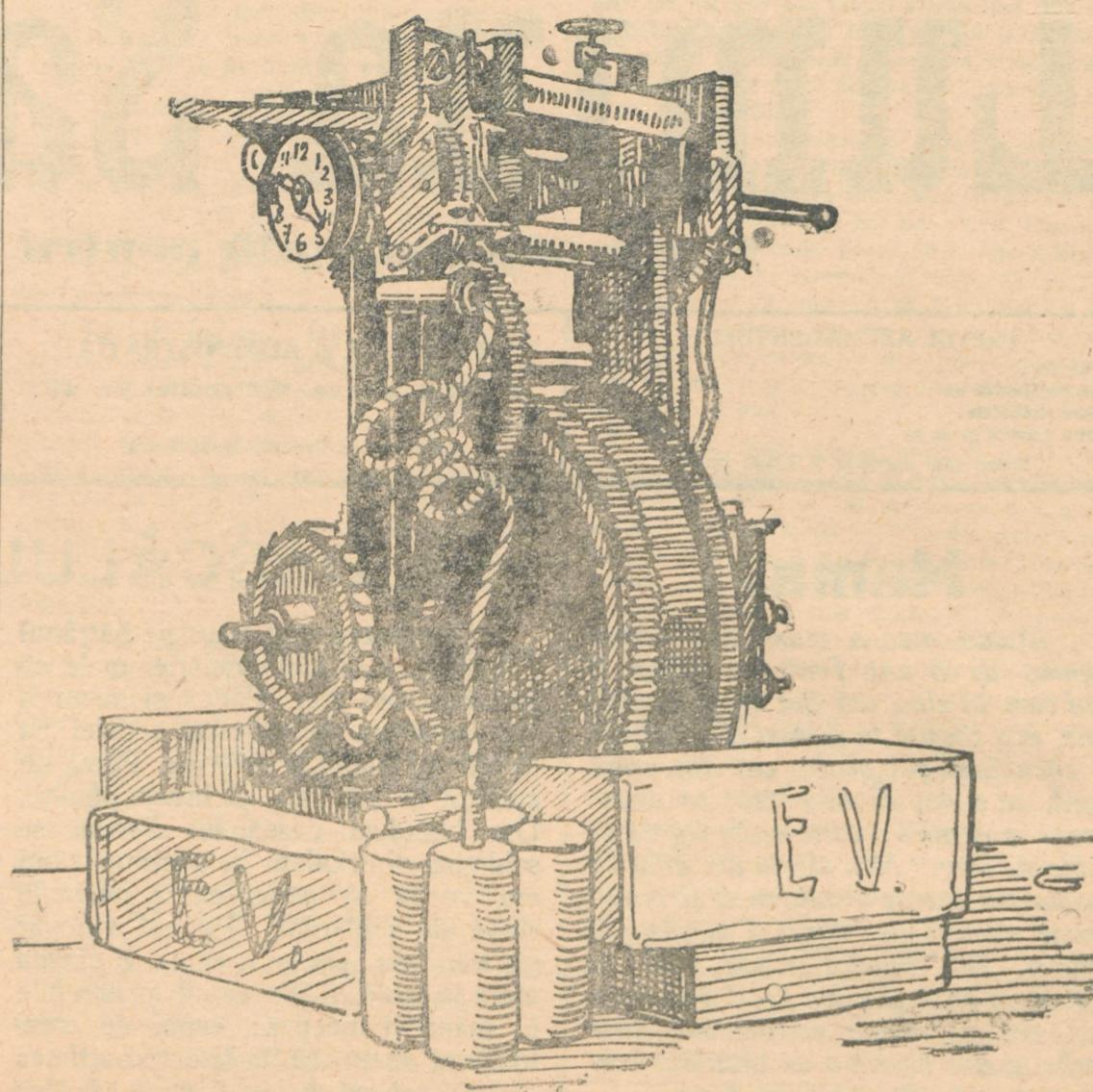
Gazeta noastră are sprijinitori și răspânditori nu numai între preoți, ci și între plugari și alii oameni cu dragoste pentru luminarea și dezștepătarea poporului. Amintim de data asta pe vrednicul econom, Mihai Boța din Tâlmacel (jud. Sibiu) care a câștigat 16 abonamente.

Foarte mult ajută răspândirea gazetei noastre și femeile cari arată o dragoste deosebită pentru „Lumina Satelor” și o cetesc pe tot locul cu mare răvnă.

Dintre femeile cari ajută răspândirea gazetei, amintim pe D-na Ludovica Pop, preoteasă văduvă din comuna Chiraleș care ne-a câștigat 5 abonamente.

Să trăiască și pilda lor să fie urmată de alții!

Mașina cu care voiau Ungurii să omoare Familia regală.

Societatea așanumită «Ungurii ce se deșteaptă» din Peșta a trimis în toamna trecută, înainte de Încoronare, o bandă de spioni și ucigași înarmați cu o mașinărie drăcescă, anumit ca să omoare pe Regele și Regina. Dar a dat Dumnezeu și la graniță când voiau să treacă au fost prinși cu mașină cu tot. În săptămâna trecută li s'a ținut judecata la București. În fața legii Ungurii n'au tagăduit nimic. Au recunoscut și aceea că mașina a fost însotită și păzită până la hotarul ţării noastre de 4 cătane din armata regulată a Ungariei. Trei dintre tâlhari (Belmont, Turoczi și Palogyi) au fost judecați la 10 ani de robie grea, iar unul (Dengyel) la 1 an. Tâlharii au rămas mulțumiți, dar lumea românească nu prea, că li se cuvinea o pedeapsă și mai aspiră.

Cum e alcătuită mașinăria?

Mașinăria e întocmită ca și un ceas sunător pe care-l tragi să răsune la ceasul cutare și cutare. Dar trăsătura acestui ceas

drăcesc ținea 30 de zile, adeca înainte cu 30 de zile se putea întocmi să puște la ceasul și minuta cutare. La timpul numit, ceasul urma să aprindă o scânteie și apoi aceea scânteie trecea în lăzile de desubt încărcate cu ecrazit, adeca cea mai tare dinamită care putea omori sute de oameni. Tâlharii plănuiseră să așeze drăcescă mașinărie sub tribuna în care stă Regele, Regina și miniștrii când ies să vadă alergările de cai dela București. — Mașinăria a fost trecută peste graniță pe furșă ca contrabandă ascunsă în cărbunii mașinei dela tren, de aici apoi a fost pusă în căruță unui om, pachetată bine într'o lăda. Tâlharii ziceau că în lăda au suruburi și fere vechi, dar poliția desfăcând lada au aflat «suruburile» Ungurilor și i-au poftit cu ele în temniță la București.

O așa mașinărie se folosia și în vremea răsboiului în frontul dela Italia pentru spargerea cavernelor din stânci.

Case ce par morminte.

Marele nostru învățat N. Iorga, pogorându-se mai săptămânilor trecute în câteva comune din Bănat, scrie că a văzut în multe locuri case mari și frumoase de piatră, dar păreau și fi niște morminte din pricina că lipseau copiii, lipsea viața din ele. De o vreme încoacă în unele părți ale Bănatului a apucat datina, sau mai bine zis păcatul, de a avea părinții numai 1 copil sau cel mult 2. Dar acest păcat s'a răzbunat în foarte multe locuri și aci pe pământ așa că s'a întâmplat de singurul copil a căzut în războiu, sau a murit de altă boală și cum nu mai era altul în loc, casa părinților s'a făcut ca un mormant în care a murit orice bucurie a vieții.

Datina de a avea numai un copil este un păcat și sufletesc și național. Legile noastre bisericesti (canoanele) judecă pe femeia ce se apără de copii, sau se strică

de copii tot așa ca și ar fi omorât copiii.

Dar datina aceasta este și un mare păcat național că slăbește Țara și neamul. Sașii încă aveau acest păcat, dar la stăruințele bisericilor și preoților lor, l-au părăsit. Un învățat arătat că lupta între popoare se dă și pe această cale de sporire a poporului. În adevărtă luptă, Nemții din Germania sunt mai tari ca Francezii, pentru că statistică arată că Nemții în cei 20 de ani din urmă cu încă odată s'au înmulțit din ce erau.

«Când fiul tău este mic, atunci trebuie aduce la o rânduială și a stârpi boalele sufletului său. Când ogorul inimii lui este ușor de lucrat, atunci trebuie să smulgi spinii și buruienile din el.»

«Iară mamele care nu și cresc copiii în cucernicie și frică de Dumnezeu, sunt mai rele decât cele ce și omoară copiii.» (Sf. Ioan Gură de aur).

Evanghelia de Duminecă: calea crucii.

«Zi-sau Domnul cela ce voiește să vină după mine, să se lepede de sine, și să-și ia Crucea sa, și să mi urmeze mie. Că cine va vrea să-și mantuiască sufletul său, perde-l va pe el; iar cine-și va pierde sufletul său pentru mine și pentru evanghelie, acela îl va mantui pe el. Că ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată, și-și va pierde sufletul său? Sau ce va da omul schimb pentru sufletul său? Că cine se va rușina de mine și de cuvintele mele, întru acest neam preacurvar și păcatos, și Fiul Omului se va rușina de el, când va veni întru slava Tatălui său cu sfintii îngeri. Si le zicea lor: amin grăiesc vouă, că sunt unii din ceice stau aici, cari nu vor gusta moarte până când vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind întru putere.» (Marcu 8, 34–32, 91).

Iată cât de frumoasă este evanghelia de Duminecă. Ea cuprinde tot ce trebuie să facem pentru mantuirea sufletului nostru. Să luăm pe rând învățurile din ea:

— «Cela ce voiește să vind după mine, să se lepede se sine...» zice evanghelia. Asta înseamnă că dacă vrei să pleci după Hristos trebuie să te hotărăști pentru El, trebuie să intri în slujba Lui și să ascultui de El și de voia Lui. Voile tale de cele mai multeori sunt «voile trupului și ale gândurilor» (Efeseni 2, 3), adeca voile Satani și ale păcatului și de aceea trebuie să te lapezi de ele și să-l primești pe Hristos de Stăpân, Poruncitor și Impărat în casa sufletului tău. «Au nu știți că voi nu sunteți ai voștri», zice apostolul Pavel (I Corint. 6, 19), ci sunteți a lui Isus Hristos care «vă cumpărat cu preț». Lăpădarea de sine astă înseamnă: să-ți dai mâinile tale, picioarele tale, inima ta, vorbele și gândurile tale, să-ți dai tot ce ai lui Hristos, să le pui în slujba lui Hristos și în ascultarea de El.

Dar lucrul acesta nu e ușor. De aceea zice mai departe evanghelia că tot cela ce vrea să se lepede de sine trebuie:

— «Să-și ia crucea sa», adeca să porți luptă cu patimile, cu plăcerile, cu ispitele ce île scoate lumea aceasta în calea ta de mergere înainte după Hristos. Dar în această luptă noi am cădea neputincioși la cel dintâi paș dacă înaintea noastră n-am avea crucea lui Hristos, adeca jertfa cea mare a răstignirii lui Hristos pentru păcatele noastre. Cetitorule! Privește icoana de mai sus și-ți dă seama că pentru tine sue Hristos Go'gota. Pentru păcatele tale și ale mele și ale noastre a tuturor. Crucea pe care o duce Hristos pe umerii săi ca să moară pe ea este *darul* prin care ne-a venit iertare și mantuire de peirea cea vecinică. Dacă tu ai înțeles acest dar al mantuirii tale prin jertfa lui Hristos, apoi acest dar al crucii își dă și ţie putere și tărie să mergi înainte după Hristos, du-

cându-și crucea ta. Acest dar al crucii își dă putere să biruești păcatul și să sporești în fapte bune. Cetitorule! Ai înțeles tu acest dar și înțelegându-l «te-ai răstignit și tu față de lume» (Galateni 6, 4) «sau făcând voile trupului și a gândurilor», «răstignești din nou pe Fiul lui Dumnezeu» (Evrei 6, 4) ??

— «Iar cine își va pierde sufletul său pentru mine și pentru evanghelie, acela îl va mantui pe el» astă înseamnă că pentru Hristos trebuie să sim gata oricând să jertfim orice, chiar și viața noastră. «Nici năcuzul, nici strămtorarea, nici goana, foamea, golătatea, nevoia sau sabia», nu-i iertat «să ne despartă pe noi de dragostea lui Hristos» (Romani 8, 35–38).

— «Că ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată și își va pierde sufletul său? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său...» zice mai departe evanghelia. Să ieșă aceste vorbe cu slove de aur pe păreții casei voastre și mai ales în mintea și inima voastră, pentru că să nu uităi niciodată că sufletul este ceea ce avem noi mai scump și mai de preț în această lume. Astăzi însă se pare că sufletul a ajuns cel mai lesne negoț. Căci nu-și dau sufletul pentru o placere, pentru o frumuseță trecătoare, căci nu și-l vând pentru lăcomia unui căștig, unui blid de linte?

Căci sunt apoi de aceia cari au uitat cu totul că și sufletul își are lipsurile și cerințele lui. Cetitorule! Si sufletul își are foamea să care cere mâncare, setea lui care cere beutură (da nu rachiul) și boalele lui cari cer lecuire și mantuire. Simțești tu foamea, setea și boala sufletului tău și umbli în rândul lor, sau ascultă de amăgirea Satani că «mai ai vreme» de acele trebururi?

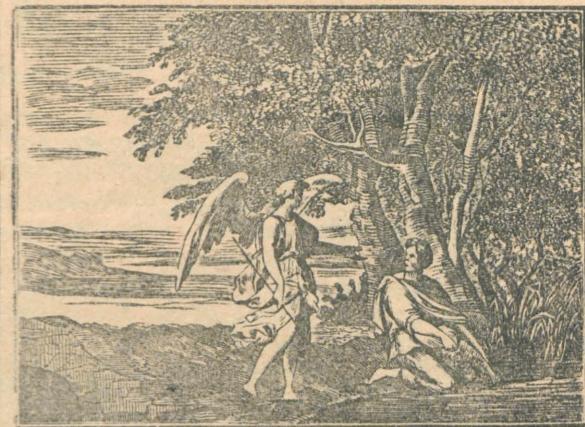
Cetitorule! Ca ea crucii este calea sufletului tău, este grija și îngrijirea de sufletul tău. Calea crucii este «calea cea stâmtă ce duce la viață». Mergi tu pe această cale, sau ai apucat pe «cea largă» ce duce la peire ??

I. Tâlcitor.

să afle iarba și apă pentru dobitoace. Dar să nu osândim numai pe Ahab că așa fac și astăzi cei mai mulți creștini. În vremea ce sufletul lor pierde de sete și foame că nu î-se dă și lui grija de care are lipsă, oamenii aleargă în toate părțile după fel de fel de plăceri și desfătări pentru dobitoacele de patimi trupești. Căci dintre creștinii de azi nu se ostenesc mai mult pentru dobitoacele din grajd decât pentru sufletul lor?

Tu, cetitorule ce faci pentru grija sufletului tău ??

Copilul Tobie însosit de înger.

Chipul de mai sus ne arată pe Tobie fiul lui Tobit. Acestui fiu i-se stricaseră ochii de albea și rugându-se părinții pentru tămaduirea lui, un înger în chip de om a venit la casa lor și l-a luat pe copil și l-a dus să-l vindece și să-l căsătorească cu Sara, fica lui Raguel. — Dar Biblia ne spune că mama lui Tobie după ce a plecat îngerul cu fiul ei, a început a plângă vătându-se: «vai rău îmi pare fiule, că te-am lăsat pe tine lumina ochilor mei». «Si mergea în toate zilele afară la drumul pe care s'a fost dus fiul ei și ziua pâne nu mânca și nopțile nu inceta a plângă, până ce s'a întors fiul ei (Cartea lui Tobit cap. 10).

Vedeți, părinților, ce grija mare avea mama lui Tobie după fiul ei. În seama unui înger îl dăduse și totuși plângă și se temea. Si tu tată și mamă nu plângi când îți lași pe fiili tăi în grija Satanei să umble nopțile prin crăjme, prin petreceri, prin beții și alte reale ucigătoare de suflare? Mama lui Tobie plângă cu zi, cu noapte și Doamne, căte mame și căți tăi de astăzi dorm linștiți de seara până dimineață în vreme ce copiii lor nopțile își otrăvesc și își omoară sufletul.

Părinților grijiți de copiii voștri!

Ce zic Scripturile despre creșterea copiilor.

Cel ce ceartă pe fiul său, folos va avea de el. Celace este moale cu fiul său, va lega ranele lui.

Calul neînvățat se face nesâlnic, și fiul slobod obraznic.

Nu da fiului tău volnicie la ținerețe și nu trece cu vederea greșalele lui. Pleacă grumazul lui la ținerețe ca nu cumva învățăndu-se, să nu te asculte. Că mai bine a muri fără de fii, decât a avea copii fără frica lui Dumnezeu.

(Din înțelepciunea lui Isus fiul lui Sirah cap 30 și 16).

Nu inceta a musta pe fiul tău, pentru că de-l vei lovi cu nuaua, nu va muri. Bate-l cu varga ca să scapi sufletul lui.

Cel ce cruță varga, urăște pe fiul său, iar cele il iubește, il ceartă cu deadinsul.

(Din pildele lui Solomon cap 23 și 13).

Cea mai bună zestre.

Impăratul și prorocul David când era să moară, a chemat pe fiul său Solomon și i-a lăsat următoarea moștenire: «Eu merg în calea a tot pământeanul, iar tu fiul meu păzește rânduile Domnului Dumnezeului tău, ca umbând întră căile lui, să păzești porunciile lui, și îndreptările lui, și judecările lui și mărturiile lui, ca să întărească Domnul cuvântul său care a gătit cătră mine zicând: de vor păzi fiili tăi calea mea cu toată inima și cu tot sufletul, binecuvânta ea mă va fi în casa lor...» (Cartea a 3-a a Impăraților cap 2, 1–5).

Cetitorule! Nu uită că aceasta este zestre cea adevărată ce trebuie să o dai și să o lași fiilor tăi. Această zestre sufletească își poate strângă și avere trecătoare, dar fără de această zestre, orice moștenire, de bani, avere sau învățătură, se prăpădește pe nimic.

Ahab cel nebun.

Secetă și foamete mare ne spune Biblia că era în Samaria pe vremea lui Ieprorul. Nu plouase de 3 ani și era mare pângere și moarte între oameni. Si atunci ne spune Biblia că Ahab, împăratul acelei țări, să sculat și a zis economului său: «vin să umblăm pe la toate fântânilor și izvoarele apelor din Samaria, doară vom găsi cumva apă și iarba pentru că să nu piară... ca și catără noștri». (Cartea a 3-a a Impăraților 18, 1–5).

Vedeți ce împărat nebun era Ahab. Oamenii țării periau de foame și el umbla

ISUS SI COPIII.

„Lăsați copiii să vină la mine”...

Chipul de mai sus ne arată o întâmplare luată din viața Mântuitorului. Și anume ne spune evanghelia că mai mulți părinți voiau «să-i aducă copiii la Isus să pună mâinile peste ei și să se roage, dar ucenicii i-au înfruntat pe ei. Atunci Isus le-a zis lor: «lăsați copiii să vină la mine că unora ca acestora este împărăția cerurilor». (Mateiu cap 18 vers 1-3).

In legătură cu această întâmplare, evanghelia ne-a lăsat o învățătură pentru toți oamenii din toate vremurile. Învățătura este aceasta: apropiați-vă și voi părinților de astăzi cu copilașii voștri de Hristos și învățările Lui. Glasul lui Isus se aude și astăzi zicând: «lăsați copiii să vină la mine». Toate silințele, toate ostenelile, toate jertfele ce le faceți voi părinților pentru copiii voștri n'ajung nimică dacă nu-i apropiati de Hristos, adeca că «voi tăilor și mamelor nu creșteți pe copiii voștri învățătura și înțelepciunea Domnului». (Efeseni 6, 6).

«Altă temelie nimeni nu poate pune decât aceea ce este pusă, care este Isus Hristos», zicea apostolul Pavel (I Corinteni 3, 11). Aceasta este temelia pe care și voi părinților puteți clădi viitorul copiilor voștri. Orice moștenire și zestre de averi, de bani sau învățătură ce ați lăsa copiilor voștri, dacă n'o așezați pe această temelie, se risipește ca și casa zidită pe nisip pe care o rastoarnă vânturile. (Luca 6, 49).

Cetitorule! De ești tu tată sau mamă în casa ta, adă-i aminte că mare răspundere ai tu pentru creșterea copiilor tăi înaintea lui Dumnezeu. Dar tu ai răspundere și înaintea neamului pentru copiii tăi. Temelia și tăria neamului și a tării noastre este acolo în căsuța ta. Când și eu și tu,

și vecinul meu și al tău vom avea în casele noastre copii pe cari i-am trecut prin binecuvântarea lui Hristos, prin creșterea cea bună, atunci și temelia tării noastre este tare și sănătoasă.

Mulți în multe chipuri vorbesc astăzi despre așa numita «refacere morală», adeca despre însănătoșarea sufletească a tării, dar eu cred că această însănătoșare numai copiilor noștri o vor putea face. Purtările oamenilor de azi s'au stricat și s'au otrăvit atât de mult, încât își vine să strigi cu Ieremia prorocul: «toți sunt stricați» (6, 13). Par că nici un aluat nu mai e în stare să dospiască îndreptare între oamenii de azi. Singura nădejde parcă au rămas copiii. Pe ei să-i apropiem de Hristos, ca apoi prin ei să se facă însănătoșarea sufletească a tării noastre.

Biblia ne spune că Israelenii, după ce au scăpat din robia Egiptului, s'au stricat făcându și idoli și urând pe Dumnezeu. Ascultați cum i-a pedepsit pentru aceasta Dumnezeu: «Să ai grăbit Domnul cără Moise zicând: Până când această adunare va cărti împotriva mea? Spune lor: În puștiul acesta vor rămâne oasele voastre. Nici unul nu veți intra în pământul făgăduințil (Canaan). Prinții voștri, pe aceștia îi voi duce în Canaan și vor moșteni Canaanul» (Cartea a 3-a a lui Moise cap. 14). — Așa au pătit Israelenii. 40 de ani au rătăcit prin pustie și s'au prăpădit toți. Numai copii lor au ajuns în Canaan. Așa suntem și noi. Vom muri cu toții în această puștie de năçuzuri înainte de a ajunge binele. Numai copii noștri vor ajunge în Canaanul cel bogat și fericit pe care l-au visat strămoșii noștri. Pe ei să-i apropiem de Hristos, ca măcar ei să ajungă acest Canaan.

I. T.

„De nu veți fi ca copiii“.

O evanghelie ne spune că «chemând odată Isus un prunc, l-a pus pe el în mijlocul ucenicilor și au zis: amîn zic voauă, de nu vă veți întoarce și să vă faceți ca pruncii, nu veți intra în împărăția cerului». (Mateiu cap. 18 vers 1-3).

Ca o tălmăcire la aceste vorbe a lui Isus, apostolul Pavel ne învață să fim ca copiii, dar nu cu mintea noastră, ci cu purtările noastre și mai ales cu firea noastră. (I. Cor. 14, 20). Copiii cu firea lor, sunt mai aproape de Hristos și învățările Lui.

Despre dragostea cea adevărată apostolul Pavel zice că «dragostea toate le suferă, toate le crede, toate le rabdă, în toate nădejde are, dragostea nu pizmăsește, nu gândește răul, nu se mănie, nu se trufește...» (I Corinteni cap. 13). Această dragoste adevărată o vedem la copii, căci copilul este gata oricând să plângă, să râdă, gata

să ierte, să credă toate și să nădăduiască în toate. Înima copilului este curată, nici pizmă, nici răutate, nici vicleșug nu este întrânsa și de aceea Hristos a pus copilul în mijlocul oamenilor din toate vremurile ca pe o pildă de adevărată viață creștinăscă.

Încă unul a intrat în oastea noastră.

Părinte Trifa și Domnule Redactor! Cu mare bucurie sufletească am intrat în oastea Sfintei Voastre. Am subscris Hotărârea din numărul de anul cel nou, m'am subscris nu numai cu peana, dar și cu sufletul mai mult. Rog pe Mântuitorul ca să ne întrească oastea și să ne-o înmulțească, iară pe Sfintă Voastră să vă ţină în pace și zile îndelungate.

Zaharie Ieronim din Crihalma

Eli și copiii lui.

Chipul de sus arată o întâmplare din Biblie (Cartea 1-a a împăraților cap. 2 și 3). Eli era un preot iubit de Dumnezeu și iubit de popor, dar acest Eli avea 2 copii «necredincioși și fără frică de Dumnezeu». Vina acestui lucru o purta Eli, pentru că nu pășia cu asprime față de păcatele filor săi, ci se multăma să le dea sfaturi blânde, zicându-le: «Nu faceți filii mei aşa, nu faceți, că nu bine auz eu de voi» (2, 25). «Eli n'a certat pe filii săi» (III, 13) așa cum trebuia și pentru boala lor n'a întrebuit doftoria ce trebuia.

Si ce s'a întâmplat? Uitați-vă la chipul de sus cum a pedepsit Dumnezeu pe Eli și pe filii săi. Cei 2 copii au căzut în luptă cu Filisteii, iar când o stație a adus lui Eli această veste: «el a căzut din scaun, înțându-se de ușă și și-a rupt spinarea și a murit că era bâtrân și greu» (4, 19). La această întâmplare sf. Ioan Gură de aur zice că Eli însuși și-a omorât copiii, pentru că ei au murit penitru păcatele lor, dar Eli purta vina acestor păcate. Si apoi pe urmă această greșală a lui Eli, că n'a dat creștere bună copiilor săi, l-a omorât și pe el.

Cetitorule! De ești tu tată în casa ta, ai grija de creșterea cea bună a copiilor tăi, altcum și tu ca și Eli îți omori copii și te omori și pe tine însuși, adeca sufletul tău și al lor.

„Când Satana bate pe copilul tău“...

«Când tu vezi pe un om rău că bate pe copilul tău, te superi, te mănii, te aprinzi și năvălești asupra făptușului. Dar când vezi pe Satana în toate zilele rănind și bătând pe copilul tău și amăgindu-l la păcat, te uiți cu nepăsare și nu cauți să mantuiești pe copilul tău. Si aceasta ar fi de cea mai mare trebuință, căci păcatul omoară sufletul copilului tău».

(Din învățările sfântului Ioan Gură de aur.)

Despre școlile de azi.

Despre școlile (cele mari) de azi un învățător scrie:

«Felul în care școlile cele mari dau astăzi știință și învățătură nu este cel bun. Școlile de azi ne-au dat o știință fără credință și de aceea știința a făcut și face mereu tunuri, gloanțe, aeroplane și fel de fel de mașinări și otrăvuri de omorât oamenii. «Dați Cezarului ce se cuvine Cezarului și lui D-zeu ce este a lui D-zeu», zice evanghela, dar școala de azi s'a îngrădit mai mult tot numai de mintea omului, iar pentru sufletul și înima lui n'a dat ce trebuia să dea. Astăzi pricină că s'a uscat, s'a impetrat înima și din oamenii cei învățători și în loc de apostoli ai luminii, avem azi ceață speculaților. În școală trebuie să între Hristos, altcum ne omoară știința»...

Vorbe cunoscute sunt aceste, de cari ar trebui să ţină seamă și stăpânirea noastră, și mai ales acei nărczi cari sunt de părere că religia, adeca Hristos trebuie scos din școală.

Oltul.

Între cele două maluri
Curge Oltul valuri-valuri.
Dar nu curge 'n seninat
Ci se duce 'nnegurat.
Cum se duce haiducește
Pe tot drumul jeluiește
Că Români adunați
Nu trăesc ca bunii frați,
Ci în casa lor se ciartă
Nu se 'mpacă, nu se iartă.

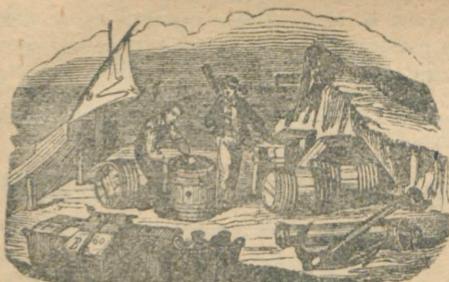
Plâng Oltul, plâng, plâng,
Jalea lui cine i-o stângă?
Plâng Oltul, să se frângă
Cine jalea să i-o stângă?
Până nu-i liniște 'ntre frați
Să și dea mâna împăcați
Oltul duce 'ntre maluri
Numai lacrimi: valuri-valuri.

Volbură Poiană.

*Stupărit.***Cum ajută Franța răspândirea stupăritului în popor.**

In Franța s-au întocmit anume trencuri pe cari stuparii cei pricepuți le încarcă cu coșnițe, cu roi, și cu tot felul de unele ce trebuie pentru meșteșugul stupăritului și apoi se duc cu ele pe sate și le împart oamenilor arătându-le meșteșugul și folosile stupăritului.

La noi trenurile duc în popor beutură și corteși pentru alegeri.

Cum umblă târgurile și negoțele.

Târgurile din săptămâna aceasta

(după calendarul nou):

II Martie: Blaj, Giurgeu-Sânmicăuș, 12. Cermei, Oravița, 13. Cetatea de baltă, Chirpăr, Ciuc-Sângereorgiu, Cohalm, Feldioara (jud. Brașovului), Ibașfalău, Mociu, Trapold (jud. Târnava Mare). 14. Alba-Iulia, Huedin, Richișdorf. 15. Făget, Hașfalău, Sânpaul. 16. Drag, Tășnad. 17. Câmpeni, Roșia-montană, Rușii-Munții, Săsciori.

Exportul de vite s'a opriț până la 1 Iunie. În numerile trecute noi am scris că orașele din țară și îndeosebi orașul București tot stăruie pe lângă ministrul să opreasă exportul vitelor ca să se ieftinească carneasă orășelor. Acum se vede că ministrul a ascultat plângerea orășelor că s'a apucat și a opriț exportul de vite până la 1 Iunie. Ministrul zice că l-a opriț și din pricina că speculanții traficau cu peste 2000 de permise și vrea să revizuiască din nou permisele date.

Dar orice s'ar zice, pentru economioprirea exportului nu e bună, ci e rea, fiindcă slăbește târgurile. Si e rău când omul își iernează vaca cu mare cheltuielă, iar primăvara pe când ar vinde-o, i se strică târgul.

Prețul vitelor s'a ținut până acum tot sus, dupăce vitele s'a căutat pentru export. Acum după ce s'a opriț export de vite până la 1 Iunie, s'a putea întâmpla să se mai înmoie târgul de vite. O gazetă dela București arată însă că nici oprirea exportului nu eftinește carneasă. Așa spre pildă carneasă de porc, după oprirea exportului de porc, s'a ridicat la București dela 25 la 40 Lei. Si aşa s'ar putea întâmpla ca orășenii și după oprirea exportului de vite să afle carne ieftină numai pe hârtie.

Prețul (valuta) banilor a stat în săptămâna trecută așa:

1 dolar american	cu Lei	215-
1 franc francez	" "	13-
1 dinar sărbesc	" "	1.90
1 coroană cehă	" "	6.25
100 mărci nemțești	" "	1.-
100 coroane ungurești	" "	7.-

ECONOMIE.**Gunoul măestrit.**

Fabrica de nitrogen din Dicosânmărtin (jud. Târnava-mare) a făcut anul trecut încercare cu cât ar putea spori roada sămănăturilor, folosind gunoil măestrit (artificial) din fabrică. Încercarea a ieșit foarte bine. La grâu, orz, ovăs, napi, de zahăr și de vite, roada a ieșit cu un spor de 100%, adeca încă odată cât dădea ogorul fără gunoil măestrit.

Plugarii noștri să folosească și gunoil măestrit așa cum il folosesc și Sasii și cum il folosau și moșeri pe moșile lor, altcum, după Reforma Agrară, boierii ne mustă că nu știm scoate din pământ atâtă roadă câtă scoteau ei.

Gunoil măestrit se poate cumpăra de pe la fabrici. Spre pildă fabrica din Dicosânmărtin produce pe fiecare zi 2 vagoane astfel de gunoil, dar durere, Direcționea fabricii spune că 92 la sută din acest gunoil îl duc țările strene, Franța, Olanda, Dania, cari știu mai bine prețul folosul lui decât noi Români.

Să folosim și noi astfel de gunoil.

:: Să mai și râdem. ::**Săracul și hoții.**

La un sărac, un biet om bătrân și nevoiasă, vin într'o noapte hoții. Că și ziseră ei: «Hai la cela, că trebuie să aibă ceva!»

Cum ajung, intră în casă, în crucea noptii, și încep a bâjbăi pe întuneric.

Moșul, cum face, îl simte și strigă: «cinei acolo?»

— Noi! Să nu suflă o vorbă, că să sfârșit, răspunseră hoții.

— Dar ce căutați în ladă?

— Bani!

— Hm! Bată-vă să vă bată! — zise unchiușul. — D'apoi măi oameni buni, eu cauți ziua și nu găsesc, și voi cercați să găsiți noaptea?! Hei, bată-vă norocul, să vă bată!

Rău și nu prea.

Doi prieteni cari nu se mai văzuseră de multă vreme, se întâlnesc în drum și dau a se întreba unul pe altul de ale traiului.

— Cum își mai vine apa la moară, frate?

— Iacă bine, zise celălalt, m'am însurat și am căpătat cu muierea patru boi.

— Aceea-i bine, frate, aceea-i bine!

— Da? vezi, bine și nu prea, c'am vândut boii.

— No, aceea nu-i bine, rău ai făcut, fărtate!

— Apoi, rău și nu prea prietene, că iar am cumpărat o sută de oi pe prețul boilor.

— As, atunci iară-i bine dară!

— Da bine și nu prea, că oile toate au murit de gălbăză.

— Zău? Atunci nu-i bine, atunci zic și eu că-i rău!

— Da, rău și nu prea, c'am vândut lâna oilor și mi-am făcut o casă nouă.

— No! Totuși îi bine!

— Hei, bine și nu prea că mi-a ars casa.

— Aaa! atunci îi foarte rău!

— D'apoi vezi frate, rău și nu prea, c'a ars și muta cu ea!

Ceice sămănă lumină în popor

— vânzând „Lumina Satelor” cu numărul. —

Avem foarte mulți sprijinitori cari ajută munca noastră așa că ne-au scris să le trimitem fie 5, fie 10, fie 20, fie 30 sau mai multe numere din gazetă, și din aceste numere apoi desfac, adeca vând poporului Dumineacă de Dumineacă cu câte 1 Leu numărul, atâtea câte pot și se trec, (pe câte nu le pot vinde, le primim înapoi, așa că cel ce le desface nu poate avea nici o pagubă, ci numai căștig sufletesc, punându-se în slujba luminării deaproapei său).

Dintre acești sămănători de lumină în popor, amintim pe următorii:

Preot. E. Cioran din Răsinari desface 100 exemplare.

I. Rafiroiu, Poiana-Sărătă	50	"
Epitropul Ștef. Corpade, Zlatna	50	"
Preotul Ioan Rafiroiu, Poiana-Sărătă	50	"
" Nic. Tandreu, Cuvin	60	"
" Nic. Palade, Câmpeni	30	"
" Ioan Popa, Apoldul de jos	30	"
" V. Bârluț, Geoagiu de sus	33	"
" Nicolaie Mărginean, Nădlac	30	"
" George Perian, Șugag	30	"
" Traian Cibian, Tela	30	"
" Traian Petrișor, Gușterița	30	"
" Ioan Balea, Mociu superior	30	"
" Victor Pușcar, Sohodol	27	"
" Liviu Biro, Gruin	25	"
Not. cerc. Macedon Cozac, Măgura	20	"
Invățăt. Vas. Chira, Vidra de sus	30	"
Of. parohial Tâlmăcel	25	"
Preotul Emilian Șinca, Aninoasa	20	"
Sebastian Rusan, Vulcan	20	"
Cooperativa «Inflorirea», Crihalma	20	"
Econ. Iacob Triștiu, Gurărăului	15	"
Preotul Petru Sabău, Lupșa	15	"
Măestrul ferar P. Ninețu, Ferendia	9	"
Casa culturală, Bălan	8	"
Simion Mioe, Ecicărom (Jugoslavia)	8	"
Comerc. Marian Rusan, Cricău	10	"

(Urmează).

Pentru popor este o mare binefacere acest lucru și pilda celor de sus e vrednică să fie urmată și de alții, căci în foarte multe locuri poporul ar ceti bucurios Dumineacile și ar da bucurios câte 1 Leu Dumineacă de Dumineacă, dacă i ar aduce cineva gazeta spre vânzare în sat sau la biserică.

«Lumina Satelor» ieșe acum regulat Miercură și tuturor celor cari o desfac prin vânzare cu numărul, li se trimiteră mai întâi, Miercuri după ameazi, așa că pe Dumineacă ajunge să se poată desface și în cele mai depărtate locuri.

Cei cari au cercat, bună ispravă au făcut. Să cerce și alții!

Stirile săptămânei.

Scoala gazetei noastre învață în numărul acesta despre creșterea copiilor, despre datorii și răspunderile sufletești ce le au părinții față de copiii lor.

In numărul viitor, școala gazetei noastre va vorbi despre însemnatatea și puterea ce o are rugăciunea în viața omului.

„Imprumutul național“ (de stat) din anul 1919 a fost trecut între celelalte imprumuturi interne ale statului (adecă luate din țară) și totodată s'a hotărât platirea cametelor pe 6 luni. Mulți și dintre plugari au obligațiuni din acest împrumut. Să meargă cu ele la Perceptorat după camătă.

O măsură cuminte. Sfatul miniștrilor dela București a hotărât să facă pe la granițele țării o zonă, o cercuire lată de 10 kilometri în care zonă nici un străin nu poate cumpăra avere, casă și moșie. Asta s'a făcut ca să nu se așeze prin satele dela graniță spioni și speculanți străini.

Se vor bate bani mărunti de metal. Guvernul de mult tot plănuiește cum să scoată din umblare banii mărunti cari se strică și se zdrențuesc tot mai mult. Acum a trimis o comisie la Viena să cumpere mașinile de lipsă pentru baterea banilor de metal și apoi cu aceste mașini se vor bate banii aici în țară la noi.

